

C

JOSEFIN ARNELL

WILD FILLY STORY

12. september – 18. oktober 2020

UNGE YOUNG
KUNSTNERES ARTISTS'
SAMFUND SOCIETY

St. Olavs Gate 3, 0165 Oslo

Josefin Arnells (f. 1984) kunstneriske praksis berører temaer som stigma, kontroll, skjulte traumer og, ikke minst, behandlingen av slike problemer. Hennes raske og underholdende filmatiske univers – en god blanding av trashy performativitet og nyanser av hysteri – har over de siste årene tatt for seg samfunnets bakside gjennom spørsmål om avhengighet, mental helse og maktesløshet. For eksempel har hun laget en opera med utgangspunkt i egen helseproblematikk, om kraften i flått, hvis bitt kan gi kronisk borreliose – en infeksjon som truer de nordiske landene, og som har fått kallenavnet «den usynlige sykdommen». Arnell har også flere ganger jobbet med sin alkoholiserende mor: Blant annet har hun portrettert henne som forelder i en film hvor mor og datter reiser for å møte en verdensberømt katolsk healer i Brasil. Dette filmkonseptet fungerte nesten som en «road-movie» i revers – som om den prøver å snu om på en barndom der ting gikk galt.

Til sin første store soloutstilling i Skandinavia har Arnell produsert et helt nytt arbeid som tar utgangspunkt i en såkalt terapistall utenfor Amsterdam – kunstnerens nåværende hjemby – som har som formål å hjelpe vanskeligstilt ungdom. Installasjonen går over UKS' tre gallerirom hvor besøkende presenteres for en western-inspirert tribune, høy og hologrammer, samt mulighetene og problemene som følger livet som hestejente. Hovedverket i utstillingen er Arnells nye film *Wild Filly Story*, med en gruppe hestejenter fra den tidligere nevnte stallen i hovedrollene. Disse spiller ut et fiktivt, skreddersydd manus som åpner for spørsmål rundt vennskap og utenforskap, hva som er normalt og unormalt, fetisjering og feminisme. Filmen er regissert som en slags reality-serie, hvor jentene

går gjennom ulike stadier av begeistring og raseri – en handling som vokser ut av både kunstnerens egne barndomstraumer fra landlige Sverige og hennes korte karriere som pornofilm-regissør. tenåringsjentene lugger hverandre, hingstene blir objektivisert, og vi bevitner matkriger, heste-healing og overdreven klining i stallen. En løst gjentolket historie fra Arnells egen ungdom går som en rød tråd gjennom filmen; hesten som tilhører en tynn, ung hestejente med tannregulering blir hentet for å slaktes ved filmens begynnelse, og ved den antatte slutten (filmen går i loop og slutter dermed aldri) sitter jenta og resten av gjengen i stallen rundt et langbord og spiser hestens kjøtt. Som en markering av filmens begynnelse og slutt ser vi et spøkelse – en emo, hvitmalt tenåring, utilpass og potensielt død – som synger på en hardcore gabber-låt, «Drop Dead» av den London-baserte undergrunnsartisten Astrid Gnosis, med stalljengen som bakgrunnskor. I andre scener ser vi blant annet et par oppslukt i klisjefylt kyssing i høyet (mannen sier «your voice is like a bird», et slagord lånt fra en serie såkalte «poem jeans» fra denimgiganten Levi's), og en cowgirl som forteller om en hingst som har blitt sterilisert, mens hun ler og beskriver hvordan hestens maskuline sinne har blitt temmet. I sum: Arnell rokker og setter spørsmål ved populærkulturens stereotypiske motsetninger mellom det mannlige og det kvinnelige, det frie versus det servile eller ødelagte. Gjennom tenåringenes harde tone seg imellom vises det fram en klassisk gruppedynamikk av makt og maktmisbruk som vaker under overflaten av vårt angivelige trygge og likestilte velferdssamfunn. Disse uhyggelige dynamikkene blir uttrykt gjennom et filmatisk blikk som sulter etter TV-underholdning. Det er en underliggende regel i filmen at det er nødt

til å gå galt med noen – noe som også understrekes på UKS' fasade, som for anledningen viser naive tegninger av jenter som slåss og plager hverandre.

I kontrast til det harde og samtidig humoristiske fiktive riket i *Wild Filly Story* finner vi en roligere dokumentar i det bakre rommet på UKS. I denne følger vi *Nikita*, en av karakterene i filmen om hestejentene. Arnell kaster manuset, og hennes nære relasjon med de involverte aktørene avsløres idet hun sakte, men sikkert kommer inn under huden på den kvinnelige karakteren og hennes (virkelige) kamp for å redde en mishandlet hest. Arnell følger den unge kvinnen som snakker gjennom følelsene hun har rundt det å redde denne vallaken. Historien – som henviser til terapistallens etos om å hjelpe tenåringene – peker på poenget med Arnells prosjekt: Disse nye verkene er til syvende og sist en utforskning av de mange systemiske effektene av tap eller mangel på (menneskelig) omsorg.

Josefin Arnell (f. 1984, SE) har nylig presentert utstillinger, filmvisninger og performancer ved Van Abbemuseum, Eindhoven (2019); Lily Robert, Paris (2019); Moscow International Biennale for Young Art 2018; Auto Italia South East, London (2018); Kunsthalle Münster (2017); og Beursschouwburg, Brussel (2017). Arnell bor og arbeider i Amsterdam. Hun er utdannet ved Sandberg Instituut i Amsterdam og har deltatt i etterutdanningsprogrammet ved Rijksakademie van beeldende kunsten.

Arnells utstilling er støttet av Mondriaan Fund.

M
mondriaan
fund

K

S

JOSEFIN ARNELL

WILD FILLY STORY

12 September – 18 October
2020

The work of Swedish artist Josefin Arnell (b. 1984) circles around questions of stigma, control, and concealed trauma and, not least, the healing thereof. A contemporary mélange of trashy performativity and pink-hued hysteria, her upbeat and entertaining filmic universe has, over recent years, taken on questions of addiction, mental instability, and (powerless) dependence, focusing on society's flipside. In one example prompted by personal health problems, Arnell created an opera about the power of tiny ticks and chronic Lyme disease, nicknamed the invisible disease—a looming threat in the Nordic countries. Elsewhere, the artist has worked with her alcoholic mother, in one instance filming her as mother and daughter venture to meet a world-famous Catholic healer in Brazil, as if trying to create a road-movie in reverse, turning back time on a childhood gone wrong.

For this exhibition, Arnell's first large-scale solo show in Scandinavia, UKS has commissioned a grand new work that takes as its point of departure a therapeutic stable focused on helping youth on the periphery of Amsterdam, the city in which the artist currently resides. The large-scale, three-room installation embraces the viewer in a country-and-western style grandstand, silage, holograms, and the prospects and perils of horse love. The exhibition's centerpiece is a new film, *Wild Filly Story*, starring a pack of adolescent girls from the aforementioned stable, playing out a fictionalized script that prompts questions about friendship, being a misfit, normativity, fetishization, and female empowerment. Directed in the manner of a reality TV show, the young girls method-act through stages of agitation, drawing on the artist's own rural childhood

trauma in Sweden and her recent short-lived career as a porn film director: there are teens pulling hair, grand stallions being objectified, food fights, horse healing, and "explicit content" kissing.

A thread through the film is a loose interpretation of a true story from the artist's own adolescence. At the beginning, a lean, braces-wearing young girl's horse is taken away to be slaughtered; at the end (though the film loops and thus never ends) the girls and stable community feast on the horse's meat. Marking the film's looping beginning and end, a ghost—an emo teen, white-faced, perhaps dead—grimes her way through the "gabber" song "Drop Dead" by underground London musician Astrid Gnosis with the gang of horse girls as her backing choir. Meanwhile other scenes show a couple engaged in clichéd kissing in the hay ("your voice is a bird", the male mocks, borrowing his words from a series of so-called "poem jeans" by denim magnate Levi's); and a cowgirl talking about a stallion having its balls cut off, giggling through her characterization of its masculine rage being tamed. Arnell exposes popular culture's stereotypical binaries of male and female, free versus servile or broken. Through the vision of the vicious teenagers, group dynamics of power and its misuse are pushed forward, lurking just below the surface of society's supposed therapeutic rooms or safe spaces. These grim dynamics are coupled with an eye hungry for televised entertainment: it's an underlying rule here that someone's got to be trashed—a message emphasized on the UKS store front windows, where naïve drawings display mean girls bullying one another.

In contrast to the hardcore and humorous fictional realm of *Wild Filly Story* in UKS' front spaces, in the back space is a calmer and more soothing documentary that follows *Nikita*, one of the film's characters. Here Arnell escapes the script, and her close connections with the women involved are revealed as she slowly gets under the skin of this character and her real-life quest to rescue a previously mishandled horse. The young woman talks through her emotions and the motions of trying to save the animal. This story—revealing the general ethos of the therapy stable towards the teens—makes clear that Arnell's project is, in the end, an exploration and enactment of the many systemic effects of loss or lack of (human) care.

Josefin Arnell (b. 1984, SE) has recently presented exhibitions, screenings, and performances at Van Abbemuseum, Eindhoven (2019); Lily Robert, Paris (2019); Moscow International Biennale for Young Art (2018); Auto Italia, London (2018); Kunsthalle Münster (2017); and Beursschouwburg, Brussels (2017). Arnell lives and works in Amsterdam. She is a graduate from the Sandberg Instituut in Amsterdam and an alumni of Rijksakademie van beeldende kunsten.

Arnell's exhibition is supported by Mondriaan Fund.

